

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

A vertical decorative line consisting of two parallel black lines runs down the center of the page.

PLATON

KNALLERT-Service - S. Winsløw
 JAGTVEJ 23 A - TELEFON  GIR 70v - GIRO 97539

ISBAR

JAGTVEJ 23

 G. 2116

PLEVEN

**Begynd med
 en god brugt**

med 10.000 km garanti fra
E. ROED-SØRENSEN 1/4

Autoriseret VW-forhandler
 Rantzausg. 6B. N - Telf. LU * 38 00
 Hvidovre. 90 A - Hvidovre - *75 38 00
 v. S-stationen

SVEND LANGE

TOBAK & VINHANDEL

JAGTVEJ 14 - NORA 7480

MDR

ALT I KOLONIAL
 OG VIN HOS

FUGLSANG

JAGTVEJ 21 T.A. 1o72

- man spidser mund
 når man ser en pige med

Wonder Kiss 250

PLATON

Organ for Metropolitanskolens disciple. 9.årgang, oktober.1962/63.
Medlem af Dansk Skolebladsråd, tilknyttet ESA. Oplag: 1500.

Eftertryk forbudt uden kildeangivelse.

Birthe Nissen,
ansv. hav. redaktør.

Klaus Nordfeld,
forretningsfører.
Lay-out

Seren Vinterberg.

Steen H. Petersen.

Michael Kosteljanetz.

Jes Schiøler.

vor leder

Med et "velkommen" til de nye disciple og et "velkommen tilbage" til de gamle kaster vi årets første nummer på det hungrende marked, vel vidende, at dette skolens bedste blad har været ventet med længsel i den tid, der er gået, siden sommerferien sluttede og det daglige slid begyndte.

For de gamle disciple har det måske været noget af en lettelse at komme i hus efter i syv lange uger pligtskyldigst at have tilbragt dagen "tumlen-de sig i mark og skov" - i gummistøvler og sydvest, men for de nye, disse stakkels ubefæstede, har det vel været noget af et chok trods alt.

Hvad tænker man ikke, når ens øje for første gang møder pigtråden på plankeværket uden om instituttet; når det stirrer ind i spejlet over porten, hvor igennem besøgende ubarmhjertigt mønstres, førend de lukkes ind; hvad må man ikke føle, når man for første gang er til morgensang og pludselig føler sig iagttaget ovenfra af en mand med skarp profil, et hoved, der flyder i blod- eller er det tomatsuppe - medens han med alle tegn på pine tager sig til samme hoved, åbenbart i græmmelse over den kakofoni, der skyller op imod ham fra de morgenfriske unge mennesker, der synger den gryende dags pris; og endelig, hvilken undren må man ikke gribes af, når man

straks efter første time atter jages ud i regn og slud for under ørkesløs tomgang rundt i den levende kødrand at opsende stille bønner til de højere magter om dog at give én en forklaring på al denne mærkværdighed.

Thi hvem kan vel vide, at pigtråden naturligvis kun skal hindre fremmede horders indtrængen på hellig grund, hvem kan vide, at spejlet tjener samme formål, at tomatsuppemanden såmænd bare er gamle rektor Bang, og at gårdturen er til for disciplenes eget bedste - nemlig for at der kan komme frisk luft i klasser med forpestet atmosfære.

Nej, det er ikke let at vide, men nu fortæller PLATON jer det altså.

Go'et gamle PLATON har netop sat sig som mål at give sine læsere forklaring på dette og hint, at underrette om, hvad der foregår indenfor murene såvel som ude i den vide verden, og samtidig at være de nysankomnes mulighed for at afreagere mod alt det nye i fejende vendinger.

Thi intet er os kjerere end dét at høre læserskabets røst.

De fem sortebroedre, der pryder toppen af siden, vil under anførsel af den ligeså dystre matrone året igennem arbejde på til så lav en pris som muligt at udsende så mange numre som muligt, og vi håber på den gunstige læsers aktive assistance.

Altså: Velkommen ikke blot til den gamle, hæderkronede skole, hvor Absalon trådte sine barnesko, men også

velkommen i vore spalter!

Red.

Metropolitansamfundet

Indmeldelser modtages af formanden, ekspeditionssekretær i undervisningsministeriet V. Martensen-Larsen, og af sekretæren, højesteretssagfører Carl Heise.

The wild west

En dag lå der et brev fra en af PLATONs hæderkronede redaktører i min postbox, og det viste sig at være en opfordring til at skrive en artikel til PLATON om mig selv, USA, mig selv og USA og lignende spændende ting. Dette kunne kun betyde to ting, enten at der var a-gurketid i PLATON, eller at man efterhånden havde fundet ud af, at matematikere også har deres berettigelse, skønt de ikke kan latin. Jeg foretrak at tro det sidste, og det glæder mig overordentlig, at sproglige og matematikere har begravet stridsøksen, og nu lever fredeligt side om side.

Imidlertid var det vist ikke omtalte redaktørs mening, at jeg skulle udbyde dette forhåbentlig uddebatterede emne, og jeg vil derfor nærme mig sagens kerne, og forsøge at besvare spørgsmålet: "Hvordan er de hersens amerikanere egentlig?" - Amerikanerne i almindelighed skal jeg dog ikke røre mig klog på, men efter næsten fem måneder på college i Iowa, mener jeg mig i stand til at fortælle noget af sandheden, om ikke den hele, om de mærkelige skabninger, der befolker de amerikanske colleges.

College er jo som bekendt den institution, man søger til efter high-school (=gymnasiet), og det skulle derfor være ekvivalent til universitetet i Danmark. Kommer man imidlertid med forestillinger om at finde undervisningen på samme niveau, som på Frue Plads, så bliver man nu godt skuffet, -freshman undervisningen er, med visse undta-

gelses naturligtvis, på realklasseligniveauet. Dette er f.eks. tilfældet i faget matematik, hvor man det første år bliver indviet i trigeometriens mysterier, og først det andet år (som sophomore) lærer om integral- og differentialregning. Imidlertid går man yderst forsigtigt frem, og undgår med stor forsigtighed alle grundlæggende og udviklede beviser - eleverne skulle

jo nødig få det indtryk, at matematik er svært! I engelsk beskæftiger man sig først og fremmest med at lære studenterne at stave og sætte kommaer - at en stil også skal have et godt indhold er jo rigtigt nok, men at forlange det af college-studenter er da at gå for vidt!

Al undervisning foregår i foredragsform, og der er derfor ingen daglige eksaminationer i timerne, og karaktererne gives på grundlag af de totre tests, der bliver givet i løbet af semestret. Testen er et helt kapital for sig, og denne typisk amerikanske institution er efterhånden blevet rendyrket i en sådan grad, at den kan bruges, og bliver brugt, til

fort næste s.

Det er et smukt initiativ, forlaget Gyldendal har udvist ved at udgive 5 bind af Herman Bang som billigbøger i Tranebogsserien. Det er alle enkeltbind til kr. 4,25 pr. stk.

Herman Bang forstår på forunderlig måde at sætte sig ind i kvinders tankegang og følelser, og i "Tine" giver han et billede af begivenhederne på Als, Bangs fødeø, under krigen 1864. Pigen Tines kærlighedstragedie griber smukt ind i skildringerne af krigens gru, elendighed og meningsløshed. Tines arbejdsgiver, skovriden Berg, har en søn, som i denne bog er en lille dreng, der sammen med sin moder må flygte til København, da krigen bryder ud. Vil man følge hans videre skæbne, kan man ved at læse "Stuk" møde ham igen. Her, som voksen, befinder han sig i København. Det er et billede af den hektiske periode i firserne, da stukkatorernes prangende arbejder

fort. fra forr. side næsten alt. Dens almindeligste former er: "true -false" og "multiple choice" testen, og det går i begge tilfælde ud på at vælge det rigtige svar til et spørgsmål mellem to-fem mulige. Dette betyder, at man med lidt træning i gætteri, snildt kan redde sig en hæderlig karakter. En god gammeldags mundtlig eksamination kendes ikke, at forlange, at al mindelige college - studenter skal kunne servere deres viden mundtlig i nogenlunde organiseret form, det vil le være for meget.

Måden, man opfører sig på i skolen, passer forøvrigt godt ind i dette billede, man rejser sig aldrig op, når en lærer kommer ind i klassen, og det hører til sjældenhederne, at man afbryder samtalen af samme årsag. Kommer man for sent til en time, hvilket man ofte gør, vader man ind, som om læreren slet ikke var der, og det er i det hele taget barbariske tilstande, der hersker.

skulle pryde alle nybygninger. Den pralende overflade med den tomme bagside giver "ang ved sin geniale fortællekunst sin dødsdom. Intet under, at den virkede så stærkt på sin samtid. Den udkom i 1887.

"Ludvigsbakke" er romanen om sygeplejersken Ida Brandt, som vier sit liv til sin egoistiske og slappe barnsomsven, som til sidst vrager hende for at gøre et godt parti. Denne Kvindeskæbne, som måske under en anden forfatters pen ville virke langtrukken, gør Bang levende ved sine hurtigt skiftende billeder og stemninger.- Irene Holm og andre noveller er lu ter perler til kun kr. 4,25. Er der noget Bangs vældige ordforbrug passer på, så er det novellen. Netop disse kortaistorier virker dobbelt gode på grund af dette flyvende og flydende sprog. Irene Holm er her perlen blandt perler. Af andre bør nævnes: Frk. Caja og En dejlig dag. Ved vejen og Sommerglæder er samlet i eet bind. Ved vejen er romanen om den ømhedsHungrende stationsforstanderfrue Katinka Bai og hendes på forhånd dødsdømte kærlighed til husvennen. Sommerglæder er en morsom skildring af en lille bys debut som monden pådeby.

Kommer man derfor som metropolitener og Åndsfulde udi egen indbildning, er der ikke noget at sige til, at man føler sig fristet til at tage en hoven mine på og fordømme den amerikanske college-ungdom som en hoben ukultiverede bæster, uvidende som grise. Dette ville imidlertid være yderst forkert, til trods for en mindre konkret viden og mangel på europæiske "gode manerer" har amerikanske teenagers nemlig mere modenhed end de danske ditto. Skønt deres arbejdsmetoder synes forvirrede og uorganiserede, så arbejder de således mere selvstændigt end man sædvanligvis gør det i Danmark.

Set med traditionsbundne danske studentøjne er den amerikanske ungdom ved at gå i hundene, men for al retfærdigheds skyld, må man ikke glemme at man ikke kan gøre sig forhaabninger om at forstå Amerika, hvis man ikke ser det med amerikanske øjne.

χαίρε

Det er græsk
og betyder
DAV'S!

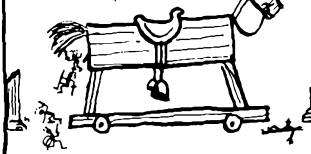
Jeg er
nemlig græ-
ker og hedder

Med store bogsta-
ver, fordi jeg er
hovedpersonen.
Desuden er jeg
grækernes sne-
digste ka'l,
det kan man
se på mine øjef-
bryn.

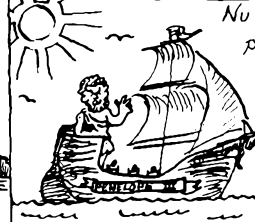
Med store bogsta-
ver, fordi jeg er
hovedpersonen.
Desuden er jeg
grækernes sne-
digste ka'l,
det kan man
se på mine øjef-
bryn.

Man kan osse se det på, at det
er mig, den har bygget
denne her Trojanske he

Den historie kender alle jo,
så jeg vil fortælle om noget
andet.

Nu er jeg altså
på vej hjem fra
Troja til
Ithaka, hvor
jeg bor.

Jeg længes
meget hjem
til...

Min smukke kone,
Penelope,
og
min
store
søn
Tele-
ma-
chos.

(Kald ham bare Mack.)

Gad vidst,
hvordan de har
det nu?

De har det SKIDT. Der er ballade.

Alle mennesker frier til Penelope

Men hun er jo rødt
til at sige
hun
ER gift.

Men det kommer
vi til senere, til-
bage til hoved-
personen altså
MIG på vej
hjem fra Troja...

Vi havde sejlet i mange
dage, det var blevet u-
vejr, alt smagte salt,
alle var søsyge, så

... jeg måtte selv
stå ved roret hele
tiden. Måske var
det derfor, at vi
kom så meget ud
af kurs, at

... vi en morgen nåede
til denne dejlige, lille,
tilsyneladende ø

Der var, hvad vi havde
savnet længe
VIN og frisk kød.

... hvis man selv
god hente
det.

på sådan
en jagt
opdagede
jeg og mine
mænd en
klippe hule..

Vi gik ind og
møtte.....

Fort. næste nr.

Roser til os ...

Det hele begyndte, da den navnkundige regering Nissen-Willert-Weltzer gik af i efteråret 1960. Hvem skal dog føre vor linie videre, spurgte de, eller for at tale med deres egne ord: "Hvad var PLATON før os? Noget. Hvad blev PLATON under os? Noget mere. Hvad vil PLATON blive efter os?..." og spørgsmålet stod åbent. Der var således nok at leve op til for tre unge stræbsomme debutanter, og ganske naturligt delte vi arbejdet mellem os.

Som den, der havde haft mest med bladet at gøre tidligere, idet han allerede havde spredt sine små, fordringsløse tegninger af Platon i alle mulige og umulige situationer i bladet gennem et år, overlodes Søren Vinterberg posten som chefredaktør og lederskribent.

Under ham udvides bladet fra 12 til 16 sider, der udsendes et nummer mere end tidligere år, og læserbrevene begynder at strømme ind - læserbreve indeholdende vilde protester. Nissen havde nemlig sluttet af med applomb ved utvetydigt og ensidigt at lange ud efter den lidt sløve matematiker-generation, der prægede skolens hverdag i hin tid. Resultatet blev en række af ohikaner og injurier, som ikke finder deres lige i den frie dan-

ske presses historie. Striden bilagdes naturligvis, da den pågældende generation af matematikere og klassikere forlod skolen som studenter, og imens levede PLATON støt videre under svibis ledelse.

De trofaste hjælpere fra den tid skal ikke glemmes, særlig da de endnu går på skolen. Vor bedste tak bringer vi Torben Halberg og Ingerlise Jensen for deres store og slidsomme arbejde med at samle annoncer nok til at dække de øgede trykkeudgifter, og i samme skylder vi også Lene Hallund og Viggo Kanding tak for det samvittighedsfulde opstartsarbejde, og for den førstes vedkommende også skribentarbejde, der prægede deres indsats. Tak!

Efter sommerferien kaldtes redaktionen bort til arbejdet med andre ting, og Jes Schiøler overtog posten som boss.

Også det blev en glimrende periode, opstillingen nåede nu det fuldenkte i præcision og omhyggelighed, og en triumf i bladets historie kunne fejres: I forbindelse med skolekomedien udsendes vort første bogtrykte nummer på ikke mindre end tyve sider. Da i midlertid antallet af Jes' artikler, blandt hvilke først og fremmest "Omkring et stilet mord" og "Skitse fra Berlin" gjorde sig bemærkede, naturligvis formindskedes på grund af den øgede arbejdsbyrde, måtte vi andre træde hjælpende til som skribenter, og

man vil måske endnu huske artikler som "ærteløkkulturen", SHPs beskrivelse af begivenhederne omkring den modernistiske klavermusiker og -ødelægger Nam June Paiks optræden på Louisiana eller "Popium for folket", svibs svar på radioens Grand Prix konkurrence for pop-kunstnere.

Men end ikke disse tilskud til PLATONs indhold formåede at udfylde det hul, der var opstået ved redaktørskiftet, og to medarbejdere, som vi skylder mere end ord kan sige, trådte ind i redaktionen på denne tid. Ivan Bose-rup takker vi for både artikler og et uselvsk renskrivningsarbejde, og Henrik Sørensen hilser vi som den mest ihærdige og altid velorienterede kronikør, der nogensinde har ladet det røde blæk sprutte af fyldepenen. Jer to skylder vi en stor del af æren for året 1961/62 s vellykkede forløb.

Midt i det hele stod imidlertid altid een ting fast: Lommefilosofien på bagsiden. Hvad spurgtes der først efter, når vi skulle fylde næste nummer? En side lommefilosofi. Hvad læste metropolitaneren straks, når han fik det

tryksværtvædede PLATON mellem hænderne? Bagsidens lommefilosofi. Og hvem redigerede siden i over to år,

skjult bag det skudsikre pseudonym "kalipygos"? Steen Hagen Petersen, århundredets største aforistiske begavelse. Selv han er nu faldet for aldersgrænsen, og med dette nummer tager altså ikke blot han, men vi alle tre en vemodig afsked med vore læsere, der velsagtens nu syder af harme over, hvad PLATON dog fylder sin spalteplads med. Men vid, kære læser, alt dette blev til for din skyld, for at
fort.s.11

for den eksklusive og personlige brug

 KGL. HOFLEVERANDØR
LYSBERG, HANSEN & THERP
CENTRAL 4787 · BREDGADE 3 · KØBENHAVN

INTERVIEW

En undersøgelse om, hvad de nye l. g-ere ville svare til de fra Platons side spidsfindigt og kløgtigt stillede spørgsmål, gav følgende udslag:

Undertegnede begav sig først, efter at det havde ringet ned, op i biblioteket for at finde nogle ofrer, som af særlige grunde må holdes anonyme.

Til spørgsmålet om, hvad de syntes om lærerne, var de naturligvis enige om, at de var fortræffelige. Interesse for musik var der hos begge. De kunne begge lide klassisk musik; den ene foretrak Mozart, men kunne ikke lide Wagner. Den anden holdt mest af Tschai-kowsky.

Platon: "Ka' du lide jazz? "

A.B.: "Ja, men ikke Erik Moseholm."

Platon: "Læser du dagligt din avis grundigt? "

S.C.: "Til tider, ja, når jeg har tid, gør jeg. "

De var begge mod atomvåben og røg ikke.

Platon: "Bryder du dig om lærerne?"

B.S.: "Nej, det har jeg jo svaret på. "

Men da jeg fortalte, at svaret kom i Platon tilføjede B.S.:

"Jeg kan godt lide dem. "

Jeg fik også at vide, at B.S. var fritenker og ateist.

Platon: "Hvad er dit daglige forbrug af tobak? "

B.S.: "Det er forskelligt; fra nul til fem. "

Platon: "Synes du om Platon?" (Thi jeg havde regnet med, at enhver, der skulle ind på Metropolitanskolen, havde læst det glimrende blad i forvejen.)

B.S.: "Jeg har aldrig læst det, men det er sikkert strålende. "

H.L., der var matematiker, svarede på spørgsmålet om læsning af den daglige avis: "Ja, det gør jeg, også Land og Folk, hvis jeg har råd til det --- så får man indtryk fra begge sider. "

H.L. var ikke medlem af nogen politisk forening --- endnu.

Platon: "Hvad får du i lommepenge? "

H.L.: "Ti kroner om ugen. "

Platon: "Hvad bruger du dem til, skal du selv betale, når du går i biografen? "

H.L.: "Jeg drikker seks chokolademælk om ugen derovre i isbaren. Jeg betaler selv bio. "

Endnu én var offer for den påtrængende Spørge-Jørgen.

Platon: "Synes du om blandet skole? "

D.O.: "Ja-ja, jeg er helt fjollet med blandet skole. "

Platon: "Ser du ofte fjernsyn? "

D.O.: " Hvis der er noget, der infort, næste side "

fort.fra forr. side
teresserer mig, og hvis jeg ikke har
andet at lave. "

Platon: "Hvad læser du af bøger? "

D.O.: "Det er nærmest eh.....dog
ikke halvandenkrones smudslitteratur!"
Jeg spurgte ham, om han holdt af
musik.

D.O.: "Nej, jeg opfatter det som
baggrundsstøj. "

Platon: "Tobaksforbrug? "

D.O.: "Nul - som regel. "

Og til sidst: "Er du mod atomvåben?"

D.O.: "Ja, jeg er mod atomvåben,
men jeg viser det ikke offentligt. "

Konklusion: Ingen af de spurgte
røg (særligt). De var alle mod atom-
våben - mere eller mindre. To af tre
spurgte interesserede sig for musik .
Naturligvis kan man ikke ud fra disse
svar regne med, at alle ville svare
som de spurgte; ikke mindst hvad an-
går atomvåben -- men alligevel.

Stella Nova.

Armstrong

Atter engang fik vi lov at høre Old
Satch i Danmark. I hele tre dage
spillede og sang han i Tivoli, så det
var en lyst. Atter engang skulle vi
høre "When it's sleepy time down
south", "Mack the Knife", "Blueberry
Hill", og hvad de nu hedder allesam-
men. Som Armstrong selv ville sige:
"All the good ol'good ones". Der
kunne indvendes så meget mod denne
koncert. Og jeg tvivler ikke om, at
mange af vore snobbede, langskæggede,
vrede unge jazzkritikere har lidt
svært ved at lytte til disse koncer-
ter. De må jo have revet sig i skæg-
get af fortvivlelse over ikke en ene-
ste gang at kunne kramme ud med "lo-
gisk opbyggede soli" eller "unisont
sammenspil."

Det synes blot så forkert at komme
med smålig kritik over for en mand,
der har betydet så uendelig meget for
jazzen, som Armstrong har. Det var
dejligt at høre Satchmo igen, når han
sang: "Now, the pale moon's shining.."
Hertil kommer så den veneration man
må føle for mennesket Armstrong, hvis
man blot kender det mindste til ham.
Et møde med Satchmo i hans garderobe
bestyrkede yderligere indtrykket af
en usnobbet, uimponeret hjertelighed,
som er helt usædvanlig for en mand,
der i snart fyrrer år har været kon-
stant feteret og tiljublest. Hvor man-
ge andre har ikke taget skade af de-
res succes. Armstrong er en skærende

fort.s.14

fort.fra s.9

vi - på vor berømmelses tinde, ved en-
den af vort livsværk - kan skue til-
bage over de nyopdyrkede agre, den
indvundne hedejord, som vi har ørket
med kyndig hånd, og hvorefter vi har
skabt et rigt nuanceret felt af grønt,
gult og brunt, et billede på frugtbar-
heden, ja, for at vi kunne omfatte alt
dette med et langt pennestrøg og si-
ge: "Kære læser, kære efterfølgere!
Alt dette er nu endelig jeres ! For-
valt det vel, at det kan vokse end
større til gavn for kommende slæg-
ter."

-ex-red.

Sport

POUL HOLM

Silkegade 11 - København

Skolens leverandør

C. 3082 - 13382

PARIS

rapport

Paris er byernes by, siges der, og derom kan der ikke herske nogen tvivl. Den er byernes by på flere forskellige måder. Som nu f. eks. Paris' tiggere. Les clochards, vagabonderne, udgør et af de træk, som gør, at turisten finder Paris malerisk, og for en dansker, der kommer fra et land, hvor der kun findes ganske få lirekassemænd og næsten ingen regulære tiggere, er det klart, at det må virke stimulerende at se dem, når de endda er passeret ind i et sceneri, hvor de ikke danner nogen hård kontrast til det øvrige liv. Som beskidte, sovende på en beskidt jakke med en fedtet flaske vin ordinaire ved siden af sig, er de autoriserede i brochurerne og er derfor ikke nogen kilde til sjælelig uro for de forbipasserende.

Vi sad en dag i den tunge sommerhede på kajen nedenfor bogkasserne og så over til Quai des Orfevres. Vi havde lige købt vores obligatoriske frokost, der bestod af et flute til hver og en flaske rødvin, og sad nu og gumlede, mens vi nød varmen fra solen og de støvede sten, da han kom hen til os og satte sig ned. Han var ikke synderlig forskellig fra alle Paris andre vagabonder, når man ser bort fra, at han var godt fuld allerede ved ellevetiden, så ingen af os var særlig forbavset ved situationen; vi vidste, at han ville bede om en slurk vin, endnu før han havde åbnet munden, og vi havde nok, til at han også kunne få noget.

Da han havde drukket, tørrede han vinen af skægget med sit jakkemærme og insisterede på at ville betale os for det, han havde drukket. Begge nægtede vi at lade ham purge ud. Vi havde nok, til at vores økonomi ikke gik rabundus af den grund. Han gentog det et par gange for sig selv, øjensynligt

for bedre at få fat på indholdet. Ville vi ikke røre ved hans penge: Var de ikke gode nok, når de kom fra en clochard? Han var en hæderlig mand, der ikke snød nogen, og som troede oprigtigt på den hellige moder! Han slog over i et lille grin for sig selv og spurgte så afbrudt af et røb, hvad vi syntes om Paris. Dejlig by, ikke sandt? Rend mig i røven! Verdens navle, javel; men en genne-rådden, ormødt navle.

....Ja, det var nu ikke for det, for der var også mange gode sider ved den. Måske var der ovenikøbet flest gode sider. Hvorfor ville vi ikke have hans penge? Var de ikke gode nok, når han gav dem? Havde han ikke råd til at betale, hvad han drak hos sådan nogle flinke fyre som os! Mens vi på vores bedste fransk forsøgte at overbevise ham om, at det kun var fordi, vi syntes, at han skulle gemme sine penge til noget bedre, hev han en samling småmønter op af sine lommer, spredte dem ud foran sig og begyndte at tælle dem. Ville vi ikke have hans gode penge! Han rakte nogle stykker frem.

Det gik aldrig rigtig op for ham, hvad vi egentlig mente, men jeg er den dag i dag ikke sikker på, at han overhovedet interesserede sig for det. Tilsidst samlede han igen sine penge sammen og skovlede dem tilbage i lommen og spurgte så, om vi havde en slurk til. Det havde vi da, og da han havde tømt flasken og gnedet dråberne af sit overskæg, forsikrede han os om, at vi var nogle virkelige herrer, - som ikke så ned på en clochard, bare fordi han ikke var bedre, end han var. Så

rejste han sig usikkert, stod stille et sekund for at finde balancen og smådinglede så videre ned ad kajen mod Pont St. Michel, hvor han kunne sove.

Det, der, når man har været der et stykke tid, slår én mest ved Paris' udtalte tiggere, er den blanding af krybende servilitet mod turistene og lummer stolthed, tiggeren føler ved sin profession. Han betragter det som "un honnet travail", og han gør sit bedste for at overbevise såvel sig selv, som den forbipasserende Pariser, der accepterer, men foragter ham, om, at det er tilfældet. Det gælder ikke alene Seine-kajernes vagabonder; det er også reglen for Boulevard St. Germain's "orientalske livskunstnere", for malerne på den lille plads på Montmatre ved siden af Sacre Coeur, hvor man i det kunstneriske skær af papirlygter kan se billederne blive malet af velbarberede eksistentialister, mens man nyder Paris' dyreste pernod, og det er reglen for alle de andre mere eller mindre åbenlyse tiggere, der findes overalt i Paris.

Paris er byernes by, det er sandt nok, men turistene kan købe alt for meget for en lille skilling! En lille skilling - man må selvsagt selv bestemme, hvor stor - men en lille en til garderobedamen, tiggeren med kruset og de mørke briller, manden med de pornografiske billeder i sin baglomme: en lille skilling!

Ug turistene betragter det hele som det maleriske billede af bohernes Paris og gør et greb i baglommen.

Jes

**FARVELADER
PENSLER
OG
KUNSTNERARTIKLER**

København's Tapetmagasin
Hostrup Have 60
NO 300 - 8385

BOGBANKEN

Skolernes mellemled ved
udveksling af skolebøger og
Indbindingscentral

FIOLSTRÆDE 34
Byen 2462-6556
7804

**BRUGTE
SKOLEBØGER
KØBES BEDST
HOS
BLOCH**

Leve friheden...

Skolens disciples råd har kaldt sammen
for at samme disciple i fryd og i gammen
kan glædes en aften ved lysskær og glans
af et filmisk geni, René Clair, og ved dans

Gæsterne ankommer, nogle alene
for at trippe en vals med den eneste ene;
andre forsøger dansen og higer
ad filmkunstens vej mod de himmelske stier,

hvor kunst og kultur omfavne hinanden
og smeltes til ét med et tredje, forstanden;
hvor, kort sagt, dét visdommens lys er at finde,
som ved dansens begyndelse atter vil svinde.

Samtalen tier, roterende spoler
ruller en film, hvori tekst og symboler
skaber en helhed, før filmen er færdig,
om fri mand og fange, værdig - uværdig.

Filmene er sluttet, dansen begynder.
Dansens foragter mod porten sig skynder
besat af den tanke, som i ham har fænget:
"Friheden leve!" - men porten er stænget.

Stormløb forgæves. Han og hans fæller
må henvende sig ved pedellens kælder
med tale om menneskeretten og ligheden
- endelig lukkes de ud i friheden.

Efter filmene om friheden af René Clair
slap man kun bort fra det balglade MDR
ved sin bøn og pedellens gunst i forening;
er da dét et demokratisk disciplerråds mening?

fort.fra s.11
kontrast til mange moderne jazzmusi-
kere, der ser ud som om de er ved at
kede sig ihjel på scenen, - og som ta-
ger sig selv irriterende højtideligt
Gode, gamle Armstrong imponerede end-
nu engang ved sin charme, vitalitet
og ungdommelighed.

Kay-Note

Fra-DAG til DAG
frækaldet og kopierer jeg din film

NORA FOTO

Gørtnergade 4
Jørgen S. Christiansen

LUNA 2586
Mørkekammer: LUNA 1473

UNUSUAL
SHAPES

UNUSUAL SHAPES

IN THE MOST
UNUSUAL
PIPE-SHOP
IN THE WORLD

PIPE
DAN

13 VESTERGADEN
COPENHAGEN
DON'T PASS BY
WHEN YOU PASS IT

HÅNDARBEJDS- OG SYGARNER

**NORDFELD
CHOKOLADER**

JAGTVEJENS MESSE

JAGTVEJ 27

STRIKKEGARN

E. M. MØLLER KRISTENSEN
PARFUMERI
Jagtvej 17 - Taga 1794 x

DRIK

L I S D C R F - M Æ L K

BARCELONA
BORIS
AND

Humør
Hygge

C. 14242.

DAG - UGEBLADE OG TIPS

A. Laustrup
Jagtvej 21
Telf. Taga 8161

ALT I SENGE

OG

SPRINGMADRASER

Bo-Nyt

Jagtvej 35 - 37
Ta. 9214 - 1155

LOMMEPHILOSOPHI

v/kalípygos.

